

Roman Duda

Senator z województwa wrocławskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 328358 głosów, czyli 68,49% oddanych głosów ważnych (479 685).

Przewodniczący Komisji Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej.

Członek Komisji Spraw Zagranicznych.

Urodził się 27.02.1935 w Brodach (woj. tarnopolskie) w rodzinie urzędniczo-nauczycielskiej.

Po przesiedleniu w 1945 mieszkał początkowo w Kłuczborku, następnie w Opolu, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące. Po studiach matematycznych na Uniwersytecie Wrocławskim (1952—1956) pracował w Instytucie Matematycznym, początkowo na Uniwersytecie, od 1961 we wrocławskim Oddziale PAN. W 1961 zrobił doktorat, w 1968 habilitację, w 1976 uzyskał tytuł prof. nadzwyczajnego, a w 1981 powrócił na Uniwersytet, gdzie z czasem objął kierownictwo Zakładu Historii i Metodologii Matematyki w Instytucie Matematycznym. W 1963/1964 odbył staż naukowy na Uniwersytecie w Cambridge (Wielka Brytania). Członek towarzystw naukowych, m.in. od 1958 Polskiego Towarzystwa Matematycznego (w 1986—1989 wiceprezes), od 1968 American Mathematical Society. Laureat Wielkiej Nagrody PTM im. Stefana Banacha, autor ponad 70 prac naukowych, m.in. *Wprowadzenia do topologii* (t. 1-2, 1986), wykładał na licznych uniwersytetach za granicą. Współpracownik i współredaktor polskich i zagranicznych czasopism matematycznych, m.in. redaktor naczelny „Colloquium Mathematicum” (Wrocław) i zastępca redaktora naczelnego „Wiadomości Matematycznych”. Ma też duże osiągnięcia na polu dydaktyki i kształcenia nauczycieli matematyki.

W 1955—1964 należał do PZPR. W 1976 po wystąpieniach robotniczych w Radomiu i Ursusie podjął współpracę z KOR, w 1977 był członkiem—założycielem Towarzystwa Kursów Naukowych, w 1978—1980 współpracował z wydawanym w drugim obiegu „Biuletynem Dolnośląskim”. Od 1980 działał w NSZZ „S”, współpracował z Ośrodkiem Badań Społecznych przy Zarządzie Regionu Dolny Śląsk, w 1981 uczestniczył jako ekspert w Krajowym Zjeździe w Gdańsku-Oliwie. Po ogłoszeniu stanu wojennego internowany (w okresie styczeń—luty

1982), następnie współpracował z podziemnymi strukturami „S”. W 1985 usunięty karnie ze stanowiska dziekana Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego UWr. Od 1982 był członkiem Arcybiskupiego Komitetu Charytatywnego we Wrocławiu, w 1987 inicjatorem 3-letniego Studium Społecznego przy kościele św. Elżbiety. Od grudnia 1988 członek Komitetu Obywatelskiego, uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu w podzespole ds. nauki, oświaty i postępu technicznego.

Żonaty; żona jest absolwentką Szkoły Główniej Gospodarstwa Wiejskiego; ma czworo dzieci: córka Agnieszka jest etnografem, syn Jacek matematykiem, córka Magdalena studentką geografii, a najmłodsza córka Joanna uczennicą liceum.